

Хрватски „Ладо” и српско „Коло” у Народном позоришту

На заједничком концерту симболично названом „Руку под руку” гости из Хрватске извешће прекосутра најрепрезентативније кореографије са свог репертоара

После 27 година паузе ансамбл народних плесова и песама Хрватске „Ладо” из Загребa наступиће пред српском публиком у петак увече у 20 часова на сцени Народнoг позоришта у Београду удружено са нашим ансамблом „Коло”. На заједничком концерту симболично названом „Руку под руку” гости из Хрватске извешће најрепрезентативније кореографије са свог репертоара. Богат репертоар припремио је и ансамбл „Коло”. Гостовање ће бити реализовано захваљујући обостраној жељи како београдског домаћина ансамбла народних игара и песама Србије „Коло”, тако и њихових хрватских колега. Недељу дана касније, 15. априла, у Хрватском народном казалишту у Загребу очекује се реприза овог концерта. Велико узбуђење влада и међу члановима ансамбла „Коло” који немају често могућност да размењују идеје, планове и енергију са ансамблима из региона који негују уметност народне игре на професионалном нивоу.

Крешимир Дабо

Сцена из кореографије „Пригорски плесови”

клих месеци били су на отвореној хрватско-српској телефонској линији договарајући се о свим појединостама везаним за поновним успостављањем ове сарадње. Крешимир Дабо овако је коментаришао поновни сценски сусрет са београдским колегама:

– Иако су уметници ансамбала „Ладо” и „Коло” током протеклих година пратили деловање својих колега и иако међу љубитељима фолклора и традицијске културе већ дуге време постоји интересовање за овакав целовечерњи концерт, прва конкретна иницијатива је стигла од Владимира Декића, директора „Кола”, који је, недуго после преузимања функције, инсистирао на реализацији ове идеје и креативне замисли. Већ приликом првог сусрета изложио је предлог сарадње која је већ тада имала врло јасне уметничке одреднице усмерене према представљању изврности, професионалности и високог извођачког домета оба ансамбла. Била је то понуда која се не пропушта, дого-

ворили смо датум и креирали целовечерњи програм који ће сигурно бити права посланица за све љубитеље фолклора.

Ансамбл „Ладо” у својој биографији бележи 67 година постојања. Током више деценија трајања остао је веран својој традицији негујући на репертоару како тачке по којима је познат широм света: „Крчки танац”, „Буњевачко момачко коло”, „Врличко коло”, „Посавске плесове”... тако и новије уметничке кореографије.

– Иако „Ладо” на свом репертоару броји стотинак различитих кореографија, за београдски наступ настојали смо да одаберемо оне које би се најбоље уклопиле у целокупни програм и које би показале публици што већу раскош музике, народних ношњи, плесова и песама из богате хрватске културе. Тако ће београдска публика, између осталих, имати прилику да види тачке попут: „Ладарке”, „Пригорски плесови”, „Крчки танац”, „На Велико прело”, „Подравски свати”... каже Крешимир Дабо. **Б. Г. Трешњанин**

„Једна једина” Мира Бањац

Од када знам за себе знам и за Миру Бањац. Са телевизије. Кад сам је упознао била је баш онаква какву сам је знао одувек. Велика. У свему. И глумица, и човек и лаф и другар. Онда сам имао срећу да играм са њом. И неке љубавне сцене. Веровао сам да је познајем... одјекиво је јуче Ателеом 212 глас глумца Тихомира Станића на представљању књиге „Једна једина” посвећене Мири Бањац, овогодишњем лауреату Нушићеве награде за животно дело глумцу комичару. Књигу „Једна једина” о животу и стваралачком делу истакнуте српске глумице, једне од најплоднијих и најпопуларнијих глумица на овом простору објавио је фестивал Нушићеве дани у Смедереву. Ауторка је Јована Стефановић.

Одлуку о добитнику награде донео је жири којим председава глумица Светлана Бојковић, а чији су чланови још и Драгана Чолић Биљановски и Светозар Рапајић, а овогодишња награда Мири Бањац биће уручена у суботу 16. априла на 33. Нушићевим данима у Смедереву.

– Мири Бањац је једна од родоначелница модерне глуме, краљица једноставности, шарма и интелгенције и све то потпуно ненаметљиво.

Та њена прекрасна личност која зрачи кроз све њене улоге... Поред ње се увек осећаш као поред мајке, приметила је глумица Милица Михајловић.

Награда за животно дело глумцима у Смедереву додељује се од 1990. године. Међу досадашњим добитницима су: Мија Алексић, Миодраг Петровић Чкаља, Никола Симић, Бранка Веселиновић, Љубомир Убавкић Пендула...

– Уживала сам у својим пријатељима и љубави и своју каријеру сам завршила са људима који су ми пружили много, много љубави. Захвална сам свом здрављу, позориштима, телевизији, филму који су ме приметили у неким тренуцима када је вредело приметити ме и који ме нису примећивали у тренуцима када није вредело да ме примете. Смех је јако скупа ствар. Жао ми је што се многи људи данас не смеју, јер треба се смејати. Смех је здравље, треба га неговати на прави начин. Комедија је опасна ствар, комедију је часно играти, али врло захтевно и одговорно. Старост је лепа онолико колико умемо да јој дамо. За старост се морате потрудити и ја се трудим да не будем смешна жена, да не тражим улоге које ми не одговарају. Не стидим се својих бора, оне су ми велику каријеру направиле и врло сам им захвална. Чувајте пријатеље и покушајте да се смејете, поручила је Мири Бањац јуче у Ателеу 212. **Б. Г. Т.**

МИРЈАНА МИРА БАЊАЦ
ЈЕДНА ЈЕДИНА

ЈОВАНА СТЕФАНОВИЋ

Судбина краљице Драге у књизи Жан– Кристофа Буисона

Књига „Последњи дани краљица” из пера француских аутора посвећена је великим владаркама из различитих земаља и епоха, а једно поглавље говори о последњој краљици династије Обреновић

тавију –будућем Августу, допринела да се римско царство прошири далеко ван својих европских граница, Драга Обреновић је, подстичући свог мужа Александра Првог на савез са Аустријом, не само убрзала свој крај, него и свргавање с трона династије којој је припадала, чиме је отпочела деценија криза, након чега је избио Први светски рат.

О краљици Драги и њеној насилној смрти у „Последњим данима краљица” писао је Жан Кристоф Буисон, некадашњи специјални извештач из Београда и одлични познавалац прилика на Балкану. Поред осталог, написао је и следећа дела „Драга Михаиловић, херој кога су издали савезници”, „Роман о Београду”, „Убијени”, приређивач је збирке текстова страних аутора о Београду: „Укус Београда”...

„Последњим данима краљица” су 2014. године у истом коиздању претходили „Последњи дани краљева”, који су доживели знатан успех од публике. Поводом објављивања „Последњих дана краљица” Пари-мач је публикувао фелтон у пет наставака о трагичним судбинама владарки, од којих је четврти наставак посвећен Драги Обреновић. Интересантно је поменути да су се судбином и трагичним крајем ове српске владарке у Француској раније бавила и два романа.

Галимар је 1959. године објавио роман Бернара Тушеа „Александар и Драга, љубав и смрт једног краљевског пара”, док је 1975. са енглеског преведен роман „Драга” Марије Фагас, америчке ауторке мађарског порекла.

Гордана Крстић-Фај

Ствара изложбу уз присуство публике

Вршачки сликар – Ђура Павков, академски сликар из Вршца, у просторијама Клуба ликовних уметника „Паја Јовановић” (Стеријина 69), данас ће љубитељима ликовне уметности приредити сасвим редак доживљај: тачно у 11 часова почеће стварање акрилне слике великог формата, 150 x 180 сантиметара.

– Сваког дана ћу, од 11 до 17 часова, на свим платнима сликати у једној нијанси, а док се боја суши – успостављаћу контакт са публиком, објашњаваћу... Изложба ће се обогативати до последњег дана, а у смирај 26. априла, у 17 часова, наношењем последње нијансе на платна, биће проглашена затвореном, прича нам уметник.

Ову своју самосталну изложбу Павков је назвао симболичним именом „Процес”, а датум није случајно одабран, јер је то историјски дан за Београд и Србију. Уметник је познат јавности по још неколико несвакидашњих иницијатива.

– Пре 23 године, после жестоке инфлације, на почетку успостављеног паритета један динар за једну марку, остао сам без пара, а ни атеље нисам имао, па сам дошао на идеју да понудим при-

Ђура Павков

Фото: Ј. Даниловић

јатељима да ми помогну са по једним динаром. Нико од њих није сматрао да просим новац, па сам сакупио око 2.000 динара, таман за 1.100 зидарских блокова. Озидао сам атеље до прве плоче у двористи, а касније сопственим новцем зарађеним карикатурама, довршио радни простор, сећа се Ђура Павков.

Вршачки сликар се прочуо још по једној идеји. На „двобој” је, пре шест година, покушао да изазове чувеног румунског карикатуриста Стефана Попија-Попаса, Гинисовог рекордера у брзом цртању карикатура, који је за сат и по стварао и 180 карикатура.

– Тада сам био утрениран и много бржи од колеге из Темишвара. До такмичења, међутим, није дошло, јер су посредници оманули, иако је било извесних проблема и са одабиром оцењивачке комисије. Од те идеје не одустајем, каже др Ђура Павков, сликар вршачки, који се радо сећа страних туриста на Јадрану, одушевљених његовим брзим „скидањем” ликова.

Да ли је мислио озбиљно или не, тек Павков је на плакату за ову изложбу написао: „Политичарима улаз забрањен”.

Ј. Даниловић